

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI PARÆ ET S. LUCE,

Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO CHIRURGICA*

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis nonâ mensis
Martii, anno Domini M. DCC. LXXXVI.

M. PETROMARIA MALOET, augustissimæ Principis Franciæ, Regis
Amitæ, natu minoris Archiatro, in Sacro Regis Consistorio Senatore,
Nosocomiorum Militarium Inspectore, Doctore Medico, Præside.

An ad extrahendum Calculum diffecanda ad pubem Vesica?

I.

CALCULUS, qui vesicam diris divexat cruciatibus,
eâ dissectâ quàm primùm eximendus est, omni ætate,
quâvis anni tempestate, posthabitâ etiam Cœli ratione,

* M. Nicolai Pictre, ann. 1635.

C-27

Optandum ut atteri & comminui ille posset, atque urinae effluentis impetu excerneretur: at cum nihil extet, quod id præstare valeat, una vesicæ sectio calculo laboranti opitulari & subvenire potest. Propterea Dei, hominum salutis studiosissimi, singulari consilio, uni omnium animantium homini, ex alvi sinu extat vesica; & cum superiore, tum inferiore sui parte quasi foras prodit, ut ita exposita facile disseccari posset in hominis solatium.

I I.

HOMINI duntaxat appensa vesica est peritoneo, eoque duplicato quasi sacculo concluditur; unde cæteris visceribus illæsis, abdominis etiam cavo integro & intacto, cæditutò in pube potest: mediâ sui parte demissa subter pubis ossa, cervice suâ perinæum attingit; fundo verò, ad pubem imam ventris partem elato, ea ipsa pubis ossa superat digitos fere trës, ut cathetere paululum incurvo attolli possit in pube ad sectionem æquè commodè ac in perinæo. Venis, ab Hypogastricâ prodeuntibus, persusa est plurimis, ut licet substantia omninò membranosa sit, cæsa tamen coeat faciliè & sanescat, non cervice potius quàm aliâ quâvis sui parte; nimirum sanguine ad quasque divisas illius partes peræquè appellente, easque glutinis instar connectente: præter adipem plurimum, qui privatâ & suâ consistentiâ, non partis cuius vis frigore, concrevit. Obtenduntur vesicæ, tum tendines membranosi muscutorum abdominis, tum pyramidales muscoli, qui ad ejus fundum coeunt, at, imâ suâ parte discreti, quasi designant & notant sectionis locum, si fortè disseccanda in pube sit vesica.

I I I.

DISSECCANDÆ ad pubem vesicæ, & ex eâ calculi eximendi ratio perfacilis est, minimumque operosa: Chirurgi manus in id erudita, suis pollens viribus, hoc opus

omne administrat & peragit. Ecce, ægro supino jacente, diductis c.auribus, eisque vinculo devinctis, cathetere leviter ab imo inflexo, & aversâ sui parte eâque incurvâ rescisso, attollitur vesica, & cultello, exactâ acie, dissecatur ad fundum usque amplo & patentè vulnere; tum amovetur catheter, & Chirurghi manus alterutrius digitis quasi oculatis in vulnus inditis, lustrantur vesicæ regiones omnes, & deprehensus calculus nullo negotio properè & celeriter extrahitur. Si vesicæ ille adhæreat, eliso digitis glutine, nullâ vi avellitur; quin si enata membrana sinum vesicæ faciat geminum, & calculum contineat, is, tenui forcipis ictu discissâ membranâ digitis etiam educitur, atque hac arte nec divelletur discerpeturve vesica, nec omninò aut minimùm contunderetur, quod in vulneribus vesicæ potissimum est.

I V.

DISCISSA tantùm vesicâ levioris momenti vulnus habetur & est. In urinæ angustis quotuscunque dissecus fuit nullo vitæ discrimine? At unâ cum vulnere si collisâ fuerit vesica, deterius jam vulnus est & sæpius lethale. Ut vesicifecæ Chirurghi calculi extractionem molientis præcipua laus sit, non solum curare ut expedita sit sectio & dolore minimo peragatur, sed imprimis studere, ut nullo periculo, nullo vesicæ damno, calculus educatur; geminum illud est, alterum dilaceratio, alterum contusio; alterutrum vel utrumque si affuerit, consequetur inflammatio brevi extinctura tenuem vesicæ calorem.

V.

VESICA ad pubem incisâ, si plures subsint calculi omnes extrahentur, nec ullus superesse poterit. Sanguinis grumi, qui dum morantur, gravissimos invehunt affectus, unâ cum urinâ per ductum urinarium facilè elabentur: vulnus urinâ non proluetur, quod ad vesicæ discissæ unionem accelerandam facit plurimum; ita verò subjectum ocu-

lis vulnus est, ut & illius & vesicæ vulneratæ Chirurgus omnis explorata futura sit ratio. Liberabitur æger tubulo illo qui in vulnus quamprimum immitti solet, turundâ etiam omni prælongâ, quæ duo cum adhibentur, dolorem movent non levem, diathesin inflammatoriam fovent, quietem ferè omnem adimunt: nec fordebit ille immundâ illuvie, namque & alvi onus pelvi, & urina matulâ commodè excipietur; licebit & mutare situm, modòque in dextrum modò in sinistrum latus, gratâ vice, decumbere. Uno verbo curatio longè facilior, & certior multò sanationis spes erit.

Ergò ad extrahendum Calculum dissecanda ad pubem Vesica.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Christophorus-Nicolaus DE
JUSSIEU.

M. Henricus-Alexander TES-
SIER, Clericus, Censor Re-
gius, & Regiâ Scientiarum
Academiâ.

M. Ludovicus-Gabriel DUPRÉ,
Serenissimi Principis Condai
Consiliarius Medicus.

M. Joannes-Renatus SIGAULT,
& Regiâ Scientiarum Aca-
demiâ Divionensi, Regis Pen-
sionarius.

M. Augustinus THOURET.

M. Antonius PETIT, in Horto
Regio Anatomæ & Chirurgiæ
Professor, & Regiâ Scientia-
rum Academiâ, & Militarum
Regni Nosocomiorum Inspector.

M. Joannes THAURAUX.

M. Maria Zorobabel MUNIER,
Consiliarius Medicus Regis
ordinarius, domus Regiæ In-
validorum Ducum & Mili-
tium, & antiquus Regis in Co-
loniis Orientalibus Medicus.

M. POURFOUR DU PETIT,
Facultatis Ex-Decanus, Aca-
demiæ Censor, & rei Herbariæ
Professor designatus.

Proponebat Parisiis, PHILIBERTUS BORIE, Nivernensis, Saluberrimæ
Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus.

A. R. S. H. 1786. AB OCTAVA AD MERIDIEM.

Typis QUILLAU, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi,
viâ dictâ du Fouarre, 1786.